

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ 791/2005)

19 Ιουλίου, 2007

[ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 25, 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

P. & R. FINAL FORMATION LIMITED,

Αιτήτρια,

ΚΑΙ

1. ΕΦΟΡΙΑΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ,
2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ,
3. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ'ων η Αίτηση.

Χρ. Νικολάου, για την Αιτήτρια.

Ε. Παπαγεωργίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ'ων η Αίτηση.

Α Π Ο Φ Α Σ Η

ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα την Αραδίππου της Επαρχίας Λάρνακας. Έχει ως κύρια δραστηριότητα τη βιομηχανία ειδών ένδυσης και, ειδικότερα, την παροχή υπηρεσιών ραψίματος ειδών ένδυσης σε πελάτες της στο εξωτερικό.

Με απόφασή του ημερομηνίας 20.11.2003, ο Έφορος Φόρου Εισοδήματος (ο Έφορος) απέρριψε ένσταση της αιτήτριας για απαλλαγή από τη φορολογία εισοδήματος του ενενήντα τοις εκατόν (90%) των κερδών που αυτή πραγματοποίησε από δραστηριότητές της, όπως ήταν η θέση της, στο εξωτερικό, κατά τα έτη 1998, 1999 και 2000, σύμφωνα με το άρθρο 8(κγ)(i) του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου 58/61, όπως τροποποιήθηκε (ο Νόμος).

Στις 23.12.2003 η αιτήτρια καταχώρησε, μέσω των δικηγόρων της, την υπ' αρ. 64/2003 ιεραρχική προσφυγή στο Εφοριακό Συμβούλιο, προσβάλλοντας την απόφαση του Εφόρου. Αφού ο Έφορος υπέβαλε την Έκθεσή του, και αφού η αιτήτρια υπέβαλε τις γραπτές παραστάσεις της, στις 11.11.2004 έγινε ακρόαση της προσφυγής ενώπιον του Κλιμακίου Β του Εφοριακού Συμβουλίου όπου, τόσο η αιτήτρια όσο και ο Έφορος, δια των αντιπροσώπων τους, εξέθεσαν τις απόψεις τους αναφορικά με την ιεραρχική προσφυγή.

Στις 17.12.2004 το Κλιμάκιο Β του Εφοριακού Συμβουλίου συνήλθε σε συνεδρία κατά την οποία, αφού εξέτασε όλα τα θέματα που είχαν εγερθεί στην ιεραρχική προσφυγή, έκρινε ομόφωνα ότι η ιεραρχική προσφυγή ήταν αβάσιμη, η δε απόφαση του Εφόρου έπρεπε να επικυρωθεί. Η απόφαση εκδόθηκε στις 9.5.2005 και, την ίδια μέρα, κοινοποιήθηκε με διπλοσυστημένη επιστολή τόσο στην αιτήτρια όσο και στον Έφορο.

Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια αμφισβητεί την ορθότητα της απόφασης του Εφοριακού Συμβουλίου.

Προβάλλεται ως λόγος ακυρώσεως ότι η επίδικη απόφαση είναι ακυρωτέα για το λόγο ότι εκδόθηκε μετά την εκπνοή της προθεσμίας που καθορίζει ο Νόμος για την έκδοσή της. Σύμφωνα με το δικηγόρο της αιτήτριας, εφόσον η ιεραρχική προσφυγή καταχωρήθηκε στις 23.12.2003, η δε επίδικη απόφαση εκδόθηκε στις 9.5.2005, πέντε, δηλαδή, σχεδόν μέρες μετά τη λήξη της προθεσμίας που επιτάσσει ο Νόμος για την έκδοσή της, η παράβαση αυτή είναι αρκετή για να οδηγήσει στην ακύρωσή της. Ο δικηγόρος της αιτήτριας με παρέπεμψε συναφώς στο άρθρο 21 του περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρου Νόμου, που προστέθηκε με το Νόμο 80(1)/99, σύμφωνα με την υποπαράγραφο (6) του οποίου, “(6) Η διαδικασία εξέτασης της ιεραρχικής προσφυγής ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατό και η απόφαση του Εφοριακού Συμβουλίου εκδίδεται το αργότερο σε ένα χρόνο από την υποβολή της.”

Ο λόγος αυτός δεν ευσταθεί. Σύμφωνα με το άρθρο 11 του περί Γενικών Αρχών Διοικητικού Δικαίου Νόμου (Νόμος 158(Ι)/99),

“(1) Οι προθεσμίες που τάσσονται για έκδοση μιας διοικητικής πράξης είναι ενδεικτικές, εκτός αν ορίζεται ρητά ότι είναι ανατρεπτικές. Όμως η πράξη δεν μπορεί νόμιμα να εκδοθεί, αν από τη λήξη της προθεσμίας πέρασε υπέρμετρο χρονικό διάστημα που επιδρά ουσιαστικά στις νομικές ή πραγματικές προϋποθέσεις έκδοσης της πράξης.”

Στην προκείμενη περίπτωση, ο Νόμος δεν ορίζει ρητά ότι η προθεσμία του ενός χρόνου είναι ανατρεπτική, ότι δηλαδή συνεπάγεται ακυρότητα της διοικητικής πράξης η οποία εκδίδεται μετά την εκπνοή της. Ούτε, από τα ενώπιόν μου στοιχεία, διαφαίνεται ότι το διάστημα που πέρασε από τη λήξη της προθεσμίας, ήτοι οι πέντε μήνες, ήταν, υπό τις περιστάσεις, υπέρμετρο, πολύ δε περισσότερο ότι αυτό επέδρασε "ουσιαστικά στις νομικές ή πραγματικές προϋποθέσεις έκδοσης της πράξης."

Οι υπόλοιποι λόγοι ακυρώσεως που προβάλλονται, ιδιαίτερα ο λόγος που αναφέρεται στην ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 8(κγ)(i) του Νόμου, εξετάστηκαν από τη συνάδελφο Παπαδοπούλου, Δ., στην υπ' αρ. 597/2003 προσφυγή, η οποία αφορούσε τα ίδια ακριβώς γεγονότα, με μόνη τη διαφορά ότι εκεί τα επίδικα φορολογικά έτη ήταν το 1995, 1996 και 1997. Τα όσα λέχθηκαν από τη συνάδελφο στην προσφυγή εκείνη με βρίσκουν απόλυτα σύμφωνο για τους σκοπούς και της παρούσας προσφυγής. (Βλ. *P. & R. Final Formation Limited v. Εφοριακού Συμβουλίου κ.ά., Προσφυγή Αρ. 597/2003, 29.12.2005*).

Η προσφυγή απορρίπτεται, με £600 έξοδα εις βάρος της αιτήτριας.

Ρ. Γαβριηλίδης

Δ.

/ΧΤΘ